

મોક્ષાધિના પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનશક્તિ: કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

કારતક
|
માગશર

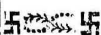


પુસ્તક ક્ર. મુ

અંક ૧-૨

૭ સી બાન્ધુ.

૧૯૭૫



કારતક
|
માગશર



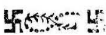
વીર સંવત

૨૫૦૦



વિ. સંવત

૨૦૩૧



:- પ્રગટ કર્તા :-

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર.



શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : : વર્ષ ૯૦ મું :

વાર્ષિક સુવાજન
પાસ્ટર સહિત ૫-૨૫

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પા.નં.
૧.	મહાવીર સ્તવન	વિજયલાલિયસુરિ	૩
૨.	શ્રી જય શ્રીજેશ્વરા પાર્વતીનાથ	લેખક : શરણાચી	૪
૩.	શ્રી જૈન સમાયણ	શ્રી ત્રિપટિશલાકા પુરૂષ સરિયમંથી	૫
૪.	ધર્માત્મા પૂ. કુવરજીભાઈ આણંદજી	અમરચંદ માવજી શાહ	૭
૫.	અંબલગજના પ્રથમ મહત્તર સા. સમયશ્રી	શાહ કરમશી જેતશી જોતા	૯
૬.	‘ખરતર’ સુર પદ્મવતી અકિય છે	હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૧૨
૭.	શ્રમણ ભગવાન મહાવીર	કે. વર્ષાજીને ભ. શાહ	૧૩
૮.	વિશ્વમાન્ય ધર્મ (દોહરા)	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૫
૯.	ભગવાન મહાવીરની પચ્ચીસોહમી	બળવંત	૧૬

નીચાણુ કલ્યાણ પ્રસંગે

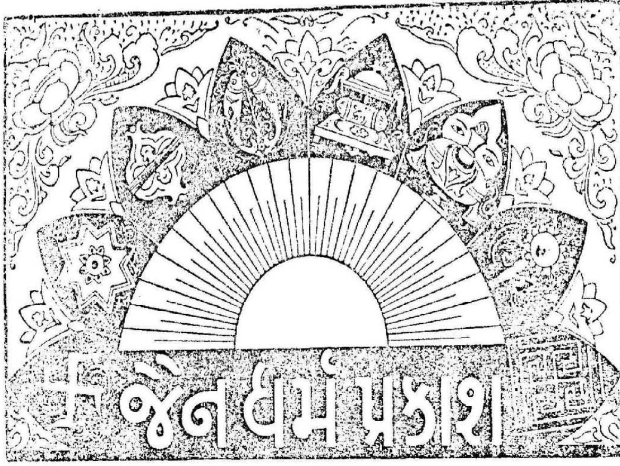


* શુભાભિલાષ *

ભૈરવી-લાવણી

વિજય વિજય હો વીર શાસનનો, વિશ્વમહી જયકાર,
શાસનદેવા આશીષ અર્પે, અવનીને શુભ સાર. શાસન
પ્રેમ અહિંસા બ્રાતભાવનો, પામે જગ વિસ્તાર;
સત્ય સંયમે સૃષ્ટિ સોહો, સ્વર્ગ સમી સુખકાર. શાસન
જડવાટે જડગાતી જનતા, પામે દુઃખ નિસ્તાર;
સ્વાર્પણ સહકાર સંધાએ, દેશ જાતિ મનુ બાળ. શાસન
‘સીતારામ’





પુસ્તક ૯૦ મું
અંક ૧૨ માં

કારતક-માગશર

વીર સં. ૨૫૦૦
વિક્રમ સં. ૨૦૩૦

મહાવીર સ્તવન

જય જય વીર પ્રભુ શિવપદ આપો.

દુઃખ હમારાં સઘળાં કાપો...જય

તું જગજાતા શિવદાતા છે, રત્નચીનો તું ધાતા છે,

તારા નામે સુખશાતા છે...જય

મંગળ નવનિધિ નવ નવ હોવે, વીર પ્રભુતું સુખડું જોવે.

ભવ ભવ દુઃખડાં તે નર ઓવે...જય

આત્મકમલ તે નર વિકસાવે, જે નિત્ય વીર-ચરણ ઘટ ધ્યાવે.

સો નર લાંબી ગુણ પાવે...જય.

—શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લેખક : શરણશ્રી

શ્રી શંખેશ્વરાપાર્શ્વનાથ સંદેશકોટિન તથા



જળરા યુગલીકોને સેનાપતિ તરીકે નીમ્યા. વળી ગાય, ભેંસ, બગદ, ઊંટ, મરીલ અને ખચ વગેરે પશુઓ પણ તેમના ઉપયોગને તાણનારા ઋષભદેવે ગ્રહણ કર્યા અને આ ભરતવર્ષમાં પહેલવહેલું જ ઋષભદેવતું વિધિ પ્રમાણતું રાજ્ય પ્રવર્ત્યું.

હવે આ સમયે કદપવૃક્ષો તદ્દન વિચ્છેદ પામી ગયા ગયા હતા જેથી યુગલીકો કંદમૂળ અને ફલાદિતું ભક્ષણ કરતા હતા તેમજ કાળખળે કરીને ઘઉં, ચણા, મગ શાલિ વગેરે ઘાસની માફક પોતાની મેળે જ ઉગવા લાગ્યું અને તે કાચોને કાચો આહાર ખાવાથી યુગલીકોને પેટમાં દુઃખવા લાગ્યું, એટલે તેઓ ઋષભ આગળ ફરીબાદ કરવા આવ્યા.

આજસુધી યુગલીકોને દુઃખતું ભાન સરખું ન હતું. “દુઃખ શું છે” તે પણ સમજતા નહીં તેઓ હંમેશા ઔદાસિક શરીરવાળા હોવા છતાં દેવતાની માફક દિવ્ય અને નિરોગી હોય છે. મરણ સમયે પણ શોગ રહીત પણે જ દેવતાની માફક આવી જાય છે. હાલના દોષ કરીને હવે તેમને પેટમાં દુઃખવા માંડ્યું છતાં તેમને જ્ઞાન નહોતું કે અશુધામ છે? માત્ર દુઃખધામ છે એટલું જ તેઓ સમજતા? “ઋષભ! રૂપભ! વાતમાં ઉત્પન્ન થયેલ અનાજ ખાધા પછી અમારાપેટમાં અનિવાર્ય પીડા થાય છે?”

(કંથરા)

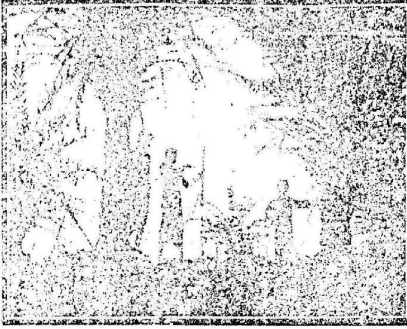
એવી રીતે જન્મથી ત્રીશ લાખ પૂર્વ વહી ગયા ત્યારે વ્યવહાર ધર્મતું પાલન કરવા માટે ઋષભદેવ આ ભરતવર્ષમાં પ્રથમ રાજા થયા. તેમણે ડાહ્યા ડાહ્યા યુગલીયાઓને મંત્રી (પ્રધાન) તરીકે નીમ્યા, રાજ્યમાં ચોરી વગેરે ઉપદ્રવ ન થાય તે માટે કેટલાક યુગલીયાઓને આરણ્યક તરીકે બેઠ્યા.

ઋષભદેવે હાથીઘોડા વીગેરેને સંગ્રહીકરવા માંડ્યો અને તાણે પૃથ્વીના વિમાન હોય તેવા કાપટના મુંદર રથો તૈયાર કરાવ્યા વળી પાયદળ લશ્કર (સેના) પણ એકઠી કરવા માંડી.

શ્રી જૈન રામ ચણુ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી ત્રિપષ્ટિશાલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી



નારદ બોલ્યો-‘એટી કેશમાં શુક્તિમતી નામે એક વિખ્યાત નગરી છે, જેની આસપાસ નર્મ સખી હોય તેવી શુક્તિમતી નામની નદી વિટાપેલી છે. તે નગરીમાં સારા આચરણવાળા અનેક રામઓ થઈ ગયા પછી મુનિસુત્રત્વામીના તીર્થમાં અભિચક્ર નામે સર્વ રાજચક્રીઓમાં શ્રેષ્ઠ રાજા થયો હતો.

તેનો પુત્ર વસુ નામે થયો, જે મહાબુદ્ધિમાન અને સત્યવચનીપણમાં વિખ્યાત થયો. ક્ષીરકંઠ નામના એક ગુરુની પાસે તે ગુરુનો પુત્ર પર્વત રાજપુત્ર વસુ અને હું’ એમ ત્રણ જણ ભણતા હતા. એક વખતે રાત્રિએ અભ્યાસના શ્રમથી થાકી જઈને અમે ઘરની અગાસીમાં સૂતા હતા તેવામાં કોઈ ચારણશ્રમણ મુનિ આકાશમાર્ગે જતાં માંહેમાંહે આ પ્રમાણે બોલ્યા-‘આ ત્રણ વિદ્યાર્થીઓમાં એક સ્વર્ગે જશે અને બે નરકે જશે.’ આ વાતાં લાપ ક્ષીરકંઠ ગુરુના સાંભળવામાં આવ્યો તેથી તેઓ ખેદ પામીને ચિતવવા લાગ્યા કે -‘અહો! મારા જેવો ગુરુ અધ્યાપક છતાં તેમાંથી બે શિષ્યો નરકમાં જશે!’ પછી અમારામાંથી કોણ સ્વર્ગે જશે અને કોણ નરકે જશે તેનો નિર્ણય કરવાની જિજ્ઞાસાથી ગુરુએ અમે ત્રણેને એક સાથે બોલાવ્યા અને અમે ત્રણેને એક એક પિંડનો કુકડો આપીને કહ્યું કે-‘જ્યાં કોઈ ન જુએ તેવે ઠેકાણે જઈને આ કુકડાને તમારે મારી નાખવો.’ પછી વસુ અને પર્વતે નો કોઈક શુન્ય પ્રદેશમાં જઈ પોતાની આત્મહિતકારી ગતિની માફક તે પિટના કુકડાને મારી નાખ્યો. હું’ એકલો નગરની બહાર દૂર દેશે જઈ એકાંતમાં રહીને ત્રિશાઓને બોલો વિચાર કરવા લાગ્યો કે-‘ગુરુએ આ બાબતમાં પ્રથમ અમને આજ્ઞા આપી છે કે જ્યાં કોઈ જુએ નહિ તેવે સ્થાને આ કુકડાને મારવો; પણ અહીં તો કુકડો પોતે જુએ છે, હું’ જોઉં છું’, આ ખેચરો જુએ છે. લોકપાણો જુએ છે અને જ્ઞાનીઓ પણ જુએ છે, એવું કોઈ સ્થાન નથી કે જ્યાં કોઈ પણ જુએ નહિ, તેથી ગુરુની વાણીનું તાત્પર્ય એવું જણાય છે કે-‘આ કુકડાને મારવો નહિ.’ એ પૂજ્યગુરુ સદા દયાળુ અને હિંસાથી વિમુખ છે, તેથી તેમણે અમારી બુદ્ધિની પરીક્ષા કરવાને માટે જ જરૂર આવી આજ્ઞા આપી હશે.’ આવો વિચાર કરી એ કુકડાને હણ્યા વગર

卐-(૫)-卐

હું પાછો આવ્યો અને કુકડાને નહિ હણવાનો હેતુ શુરુને જણાવ્યો. શુરુએ ‘જરૂર આ શિષ્ય સ્વર્ગે જશે’ એવો નિશ્ચય કરી ગૌરવવટો મને શાળાશ શાળાશ, એમ કહી આલિંગન કર્યું. પછી થોડીવારે વસુ અને પર્વત આવ્યા. તેમણે કહ્યું કે-‘જ્યાં કોય ન જુએ તેવે દેશણે કુકડાને મારી નાંખ્યો,’ શુરુએ ધિક્કારપૂર્વક કહ્યું કે-‘રે પાપીઓ? તમે પોતે ભેટા હતા અને ઉપર ખેચર વિગેરે ભેટા હતાં, તમે તે કુકડાને કેમ મારી નાંખ્યો? પછી ખેદથી તેમને નવો અભ્યાસ કરાવવાનો વિચાર બધ કરી ઉપાધ્યાયે ચિતર્યું કે-‘આ વસુ અને પર્વતને અધ્યયન કરાવવાનો મારો પ્રયાસ વ્યર્થ થયો જેમ જાનનું પડતું સ્થાનના ભેદથી મોતીપણે પણ થાય છે અને લવણપણે પણ થાય છે તેમ. શુરુનો ઉપદેશ પાત્ર પ્રમાણે જ પમિલુમે છે. પર્વત મારો પ્રિય પુત્ર છે અને વસુ પુત્રથી પણ અધિક છે. તેઓ જ્યારે નરકમાં જવાના છે તો પછી મારે શુદ્ધવાસમાં રહેવાનું શું પ્રયોજન છે?’ આવો નિવેદ (વૈરાગ્ય) પામી ઉપાધ્યાયે તરત જ દીક્ષા લીધી અને વ્યાખ્યાન (પાઠન) કરાવવામાં નિપુણ એવા પર્વતે પોતાના પિતાનું શુરુપદ લીધું. શુરુના પ્રસાદથી સર્વ શાસ્ત્રમાં પ્રવીણ થઈ હું ત્યાંથી મારા સ્થાનકે આવ્યો ગયો અને રાજાઓમાં અંદ્ર સમાન અભિચંદ્રરાજાએ સમય આવતાં ત્રત ગ્રહણ કર્યું એટલે લક્ષ્મીવટ એવો વાસુ રાજા થયો. તે પૃથ્વીમાં સત્યવાદી તરીકે પ્રખ્યાત થયો, તેથી તે પ્રખ્યાત પાળવાને માટે તે હંમેશા સત્ય જ ખેલતો હતો. એક વખતે વિદ્યગિરિના નિર્ભામાં કોઈ શિકારી મુગયા રમવા આવ્યો. તેણે એક બાણ ફેંકતાં તે વચ્ચમાં સ્ખલિત થઈ ગયું. બાણની સ્ખલતા ધરાવે છે તે જાણવાને તે ત્યાં ગયો, તો તેને આકાશ જેવી નિર્મળ સ્ફટિકની શિલાનો સ્પર્શ થયો, તેથી તેણે વિચાર કર્યો કે-‘અંદ્રમાં ભૂમિની છાયાની જેમ કોઈ બીજે સ્થાને ચરતો મુગ આ શિલામાં પ્રતિબિંબિત થયેલો મારા ભેવામાં આવ્યો હશે. કારણ કે આ શિલા હાથમાં સ્પર્શ વિના કાંઈ જણાય તેવી નથી માટે એ વસુરાજાને યોગ્ય છે.’ આમ વિચારી તે શિકારીએ એકાંતમાં જઈને વસુરાજાને તેની જાણ કરી તેથી રાજાએ હર્ષથી તે શિલા ગ્રહણ કરી અને તેને ઘણું ધન આપ્યું. પછી વસુરાજાએ ગુપ્ત રીતે તે શિલાની એક આસનવેદી કરાવી અને તે વાત ગુપ્ત રાખવાને માટે તેના કારીગરોને મરાવી નાંખ્યા; કારણ કે રાજાઓ કોઈના મિત્ર હોતા નથી. પછી તે શિલાની વેદી ઉપર ચેદી દેશના રાજા વસુએ પોતાનું અહિાસન રાખ્યું. તેથી વસુરાજાના સત્તનના પ્રજાવર્ધી આ સિંહાસન જમીનથી અદ્ધર આકાશમાં રહ્યું છે એમ અબુધ લોકો જાણવા લાગ્યા, અને ‘સત્યથી સંતુષ્ઠ થયેલ દેવતાઓ વસુરાજાની સાનિધ્ય કરે છે’ આવી ઉચ પ્રસિદ્ધિ સર્વ દિશાઓમાં ફેલાણી. તે પ્રસિદ્ધિથી ભય પામીને અનેક રાજાઓ તેને વશ થઈ ગયા, કારણ કે સાચી કે ખોટી ગમે તેવી પણ પ્રસિદ્ધિ માણસોને જય આપે છે.

એક વખતે ફરતો ફરતો હું ત્યાં ગયો. તે વખતે બુદ્ધિમાન શિષ્યોને મગ્ધેદની વ્યાખ્યા આપતો પર્વત મારા ભેવામાં આવ્યો.

(કમશ)

ધર્માત્મા પૂ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદ

અંતિમ જીવનયાત્રાનો પ્રસંગ....

લેખક:-અમરચંદ મૌવૂજી શાહ

ધર્માત્મા પૂજ્ય શ્રી કુંવરજીભાઈ આણંદજી જૈન શાસનમાં ભાવનગરને આંગણે એક શ્રેષ્ઠ જ્ઞાની અને પ્રજાવંત પ્રતિભાશાળી પુરુષ આજથી ત્રીસ વરસ પહેલાં વિદ્યમાન હતા, જેઓની વાસ્તવવધી જ્ઞાન-ધ્યાન-વૈરાગ્યગત્ય-પ્રવૃત્તિમાં પ્રવૃત્ત રહેતા યુવાન વયમાં તેઓશ્રી મુંઝઈ ગયેલા તેઓશ્રીનો આપાર કાપડનો હતો, શેઠ આણંદજી પરશોતમના નામની પેઢી કાપડની મોટી દુકાન શરાદ્ અવનરમાં હતી. મુંઝઈમાં તેઓશ્રીને ક્ષીવર્ચા શાયચ દલાઈ સ્વછલાઈ શતાવધાનીનો સત્સંગ પ્રાપ્ત થયેલો અને તેમની સાથે ખુબ જ જ્ઞાનચર્ચા કે માસ સુધી તેઓશ્રીએ કરેલી અને તેઓશ્રીએ જણાવેલ કે તેમની વહીવટી તીકાશ એવી મધુર હતી કે આપણે સાંભળતા ન થાઈએ, એવા પ્રમથ પ્રાપ્ત થયે પુરુષ હતા વાતો કરતા હુદા પડવાનાં ટાઇને પણ રસ્તામાં યુદ્ધાત્મચારી પામે ઉભા ઉભા જ્ઞાનચર્ચા કરતા જમવાના સમયનો પણ ખ્યાલ રહેતો નહિ એવી મન આવતી.

ભાવનગરમાં પૂજ્ય વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ સહજ આદિતો સત્સંગ, સન્નિવૃત્ત કર્પુરવિવચ્છ મહારાજનો સત્સંગ આમ અનેક મહાપુરુષોનાં સત્સંગમાં તેઓશ્રીનું જીવન પવિત્ર ખતેલું. ભાવનગરમાં શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સલાની રચાવતા આ પુરુષાર્થી આત્માએ કરાવેલી જે અદ્વાઈત ચલુ છે વીશ જૈન દર્શનના મહાન શાસ્ત્રો પ્રગટ થયા છે અને જૈન શાસનમાં જ્ઞાનનો સ્વર્ગ પ્રકાશીત કરવાનું ભાવનગર કેન્દ્ર બની ગયું. હતું.

તેઓશ્રીનો વ્યવસાય જણવું ને જણાવવું, શાસનના અને સંરચાઓના કાર્યમાં તત-મત-ધનથી સેવા આપવી. ભાવનગર રાજ્યનાં રાજકર્તાઓ તથા દીવાનસાહેબ તથા અગ્રમથો સૌ તેમને પૂજ્ય ભાવથી બેતા, તેમની સલાહ સુચના લેતા, તેમની સલાહ કી મતી મણાતી.

તેમને પહેરવેશ બાલાજીધી અંગરખું માથે પાઘડી-ઘોતીયુ તેમનો દેખાવ એક અદર્શ ગ્રહરચની છાપ ઉપરિથત કરતો. રાજ રાત્રે મોટા દેરાસરમાં જ્ઞાનચર્ચા ચાલતી. તે વખતે શ્રી સામંજીભાઈ માસ્તર શ્રી અમૃતલાલભાઈ માસ્તર શ્રી મોતીચંદ માસ્તર વિગેરે ઘણુ સત્સંગીઓનું સંમેલન જેવું હતું, તેમાં ખેસવું એ એક જીવનનો દલાવો મણાતો એવી ભાવનગરની પ્રતિભા પ્રસરી હતી.

તેઓશ્રી પારશ્વધરી મહા શ્રાવક હતા, તેઓશ્રીનો જૈન દર્શનનો ઉડો અભ્યાસ હતો, પૂ સાધુ-સાધ્વી મહારાજોને પણ તેઓ નિયમીત રત્યત્તાન આપતા, શકા-સમાધાન કરતા તે સમયમાં ભાવનગરની શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજની પાટે જેવા તેવાથી ખેસવાનું સાહસ થઈ શકતું નહિ, એ વખતમાં શેઠ જવેરભાઈ ભાયચંદ શેઠ અમરચંદ જસરાજ ત્રિગેરે મહાન પુરુષો એ બ્યાખ્યાન સભામાં પાઘડીબંધ ખેડા હોય તેમાં થદા તદા કોઈ વાત થઈ શકે જ નહિ તેવા પ્રમાવ હતો.

સંવત. ૧૯૯૮ની સાલમાં હું મુંબઈથી લડાઇના સંજોગમાં પરજોગમ આવેલ ત્યાંથી હું ભાવનગર આવ્યો અને પણ વાસ્થ વયથી સદ્ગુણાનુરાગી સત્યમ કર્પુરવિવચ્છ મહારાજનો સત્સંગ થયેલો થોળીવર્ષથી વિજયકેસરસુરિના યોગ અધ્યાત્મના પુરતકો તેઓશ્રી તરફથી મળેલા તેના વાંચનથી ખુબજ પ્રભાવીત થયેલો અને વાસ્થવવધીજ યોગ અધ્યાત્મ જ્ઞાન-ધ્યાન ઉપર અને-જસાસા હતી.

૫૬(-૭)-૫૬

૮]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કારતક-આગશર

મુંબઈમાં મુંબઈની જીવદયા મંડળીદ્વારા સંવત ૧૯૮૪થી ૧૯૯૮ સુધી પ્રત્યક્ષ અભયદાનનું કાર્ય દિસની લાગણીથી કરેલું, સંવત ૧૯૯૬માં મને શ્રીમદ્દની જીવત યાત્રા વાંચવા મળી અને ખાસ્યવયનુ યોગ અધ્યાત્મનાં બીનને વીરશ્વર કરવાની નેદારા પ્રેરણા થવી, આમ પ્રોત થઈ ગયો, અગર આત્મ સંપત નો જન્મ થયો, ગદ્ય-પદ્યનું ઝરાણું વહેવા લાગ્યું. અને સત્સંગ મારે ઝંખતા કરવા લાગ્યો.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભામાં શ્રી કુંવરજીદાદાને મળ્યો વંદન કર્યો-પ્રથમ પરિચયે મને વાત્સલ્ય સાંપડ્યું જે તેઓશ્રીને મારી અધ્યાત્મ ભૂખની હિતિ મારે-મેકાષ પ્રાંચની માંગણી કરી, તેઓશ્રીએ મને “જ્ઞાનસાર” ન્યા-ચિ-શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી મહારાજનું છેલ્લી અવસ્યમાં-સમાયેલું પડિંતવર્ધશ્રી ભગવાનદાસ હરખચંદ હોસી એ સંપાદન કરેલું તે મને આપ્યો અને જણાવ્યું કે ! “અમરચંદ આ જ્ઞાન સાર અમૃત છે અને ખરેખર-એ અમૃત પ્રાંચથી મને ખુબજ આનંદ થયો.

કુદરતી મારે મુંબઈ જવાનું બંધ નહું અને ભાવનગરમાં આવ્યો ભાવનગર પાંજરાપોળનાં હું મેનેજર તરીકે નીમ્યો તત-મતથી આ મુંબઈ દુનીયાનું ક્ષેત્ર મેં સંભાળ્યું, તેમાં પ્રોત થઈ ગયો, અને ભાવનગરમાં હું જાણીતો ને માનીતો થઈ ગયો

પૂજ્યશ્રી કુંવરજીદા પાંજરાપોળમાં આત્મા હતા...શ્રી જીવરાજભાઈ સરન્યાયાધીશ પ્રમુખ હતા. પૂજ્ય શેકરી ભોગીલાલભાઈસાહેબ ઉપપ્રમુખ હતા. બધાનો પ્રેમ મેં સંપાદન કર્યો. મારા આત્મ-મંથનના ગદ્ય-પદ્ય લખાણો પણ જૈનધર્મપ્રકાશ, આત્માનંદપ્રકાશ જૈન વિ માં પ્રસિદ્ધ થવા લાગ્યા. હુંક સમયમાં હું ભાવનગરમાં પ્રકાશીત થઈ ગયો અને રાજ્ય તરફથી આસના ગીરગોસાંવર્ધન મંડળમાં મારી મંત્રી તરીકે નિયુક્તિ થઈ એટલે ભાવનગરમાં જૈનેતર અગ્રગણ્ય ઋદ્ધચો તમરશેક વગલાલભાઈ વીજેરે સાથે પણ પરિચય વધ્યો.

પૂ કુંવરજીદાદા સં. ૨૦૦૦માં પ્રત્યાચ્છુ થયા એટલે થેર જ નહેવા લાગ્યા, હું તેમને મળવા થેર જતો, પાંજરાપોળનો ૧૦ વર્ષનો રીપોર્ટ પ્રકાશીત કરવાનું કામ મારા હસ્તક આવ્યું, મારા મુંબઈ જીવદયા મંડળના જીવદયા માસિકના પબ્લીસીટી મેનેજર તરીકેના અનુભવથી આ સંપાદન મેં ખુબ જ સુંદર કર્યું પૂ કુંવરજીદાદાના બે બોલ મળ્યા. સુદર રીપોર્ટ સમાજમાં પ્રકાશીત થયો. પાંજરાપોળનો પ્રકાશ વધ્યો

પૂ કુંવરજીદાદાને મળવાથી જેમ મને આનંદ થયો તેમ તેઓશ્રીને પણ સંતોષ થતો. તેમણે મને જણાવ્યું કે ‘અમરચંદ તારે એક આંટો ગમે ત્યારે મારી પાસે આવી જવું જેથી મારા હૃદયમાં આવેલી ઉમીંઓ તને જણાવી શકું. આવી જ્ઞાનની ગંભીર વાતો જેની તેની સાથે ન થાય એવા પાત્રોનો અભાવ છે તું કંઈક સમજી શકે છે. તારા લખાણમાં ગદ્ય-પદ્યમાં કવિ રામચંદભાઈની છાંયા છે

હું કાયમ એક આંટો જતો તેમના જૈન ધર્મપ્રકાશમાં પ્રસિધ્ધ કરવાનાં લેખો તેઓ બોલે ને હું ભખી આવતો-વાતો ચીતો કરતો એક દીવસ-હું બપોરનાં ત્યાં ગયો ત્યારે એક ભાઈ તેમની પાસે બેસી એક પુસ્તક વાંચી રહ્યા હતા ને દાદા સાંભળી રહ્યા હતા. મેં આ જોયું પછી દાદાને હળવેકથી વાત કરી કે-દાદા આ વાંચન સાંભળતા સાંભળતા કદાચ તમારો કાળ ધર્મ થઈ જાય તો-કેવા પરિણામ થાય ?

(કંમશ:)

ક્ષ-(૮)-ક્ષ

અંચલગરુડના પ્રથમ મહત્તર સાથે સમયશ્રી.

લેખક : શાહ કરમદાસી ખેતશી ખાતા

પણ એમાં નાસી પાસ થવા જેવું કંઈ નથી. એ દુઃખને અને વધારે મહત્વ આપતા નથી. આત્મ શ્રેયને અને સાચું શુભ માનીએ છીએ. દુઃખને આત્માના અવકાશને રોંધી રાખવાની નિશાની ગણીએ છીએ. આ વિશ્વમાં આત્મસનિષ્ઠામાંથી વ્યુત થવા જેવું દુઃખ ધીજી હોઈ શકે ખરું?' આચાર્યશ્રીએ દઢતાથી પૂછ્યું.

‘પણ આટલી બધી ઉચ્ચ તપશ્ચર્યા....

‘વગર મહેનતે મોક્ષ મળે તો મોક્ષની કિંમતશી?’ આચાર્યશ્રી હસી પડ્યા.

‘જેને મૃત્યુ ગ્રાસે મિત્રતા હોય અથવા જે મૃત્યુથી ભાગી છુટી શકે એમ હોય અથવા હું નહિ મારું એમ જેને નિશ્ચય હોય તે ભલે સુખેથી સુખે, જતાં જતાં આચાર્યથી કહેતા ગયા,

‘બા, તારી પાસે હું ઉપાશ્રયમાં આવીશ; સોમાઈએ ઉડતાની સાથે શુભાગકુંવરને કહ્યું, ગુરુદેવની વાણીથી તે અત્યંત પ્રભાવિત થઈ હતી.

‘વાહ! આજે તો સૂરજ પશ્ચિમમાં ઉગશે!’ શુભાગકુંવર હસી પડી. ગઈ કાલની વાતચીત પર એને સંતોષ થયો હતો. અને એટલે જ મનમાં સોમાઈની આવી વાતથી જરાયે આશ્ચર્ય થયું નહિ.

‘આ કેટલે વાગે વ્યાખ્યાન શરૂ થશે?’

‘આટલી બધી ઉતાવળી શેની થાય છે? હું જઈશ ત્યારે તને જરૂર બોલાવીશ બસને!

‘ભલે’ કહેતી સોમાઈ પોતાના શંખાર ગૃહમાં ગઈ બધા કિંમતી આભુષણો તેણે ઉતારીને પેટીમાં રાખી દીધાં! સાદામાં સાદી સાડી કાઢી તેણે ઓઢી આવેલી સખીઓને અત્યંત આશ્ચર્ય થયું. સોમાઈ ગાંડી તો નથી થઈ ગઈને! તેઓ શુપ શુપ વાતો કરવા લાગી. ત્યાં તો શુભાગકુંવરે ખુમ પાડી ‘તેયાર થઈ?’

‘હા બા!’ કહેતી સોમાઈ બહાર નીકળી. તેની સખીઓના આશ્ચર્યનો તો પાર જ ન હોતો. તેમણે સોમાઈની આવી વર્તણૂક કંઈયે જોઈ ન હતી ક્યારેય નહિ ને આજે આમ કેમ થયું હશે? તેઓ વિચારમાં ડૂબી. વધુ કંઈ ન સુઝતાં તેઓ પણ સોમાઈ પાછળ પાછળ ચાલી નીકળી.

❧-(૯)-❧

સુસુકુઓ ! મોઢ મદીરા પાન કરીને આણું જગત ઉન્મત બન્યું છે. અહું અને મમ ના અંધકારે આત્માની ભક્તિ પર આવે પ્રભુત્વ જમાવ્યું છે. તુએ તો ખરા આ વિની પાત ! હું આવે અને હું તેવો ! આખો દિવસ હું હું હું કરી કરી હું કેણુ છે એજ આપણે ભૂલી ગયા ! નિરાંતથી ‘હું’ જેની સંગે બેઠીએ છીએ તે અતે ચલાયમાન છે તે બાણુ બે. ચલા લક્ષ્મીચલા પ્રાણાઃ પણ મોઢ મદીરાથી છદ્મી ગયેલા કયાંથી બાણે ? નિશ્ચય અને શાશ્વત એક માત્ર ધર્મ છે. જેની કોઈને પડી હોય એમ જણાતું નથી. કંઈ વાંધો નહિ. હમણા બાણવાની ચિંતા નહિ કરો નાથે તમે સનાતન સત્ય તો એકદિવસ શિખી જવાના. કાળ પુરુષ જ તમને એ શિખવી દેશે ! બધી બાણુ ઉધી વળી ગયા પછી આપો આપ સમજી જસો કે મારું મારું જીવનસર કયું તેતુ એક પરમાત્મે મારું નથી. નાહક ખોટી ઉપાધિ કરી !

હું જે કહેવા ઇચ્છું છું તે બે તમારે ગળે ન ઉતરે તો સંતોષ થું છે તે પ્રથમ બાણીસો. વિરજિતો એ ખહેલો પાઠ છે. સંતોષ એજ જેમના જીવનનું ભૂષણ છે. તેમના શાન્તિધ્યમાં તો નવનિધિ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ છે. કામધેતુ તેમની અનુભૂતિની છે. તેમની પૂઠે પૂઠે ફરે છે ! દેવતાઓ એમના ક્રિંકર થઈને રહે છે !! પણ સંતોષ અને તે દ્વારા મળતી શાંતિ બે કોઈના નસીબમાં હોય તો તે માત્ર યોગીનાજ નસીબમાં છે. બાકી ખીજે બધે તો અહું અને મમના અંધારાને બાચકા ભરવાનું લખ્યું છે. શાસ્ત્રોમાં લખ્યું છે સતુ ભવતિ દરિદ્રો યસ્ય તૃષ્ણા વિશાલા ભિખારી અને દરિદ્ર એજ છે કે જેની તૃષ્ણાનું ખખ્ખર કયારેય ભરાતું નથી. લો સાંભળો આટલું ધન મેળવ્યા પછીયે ભિખારી ના ભિખારી જ રહ્યા ! શાસ્ત્રોમાં તો એનું એજ પુનઃ પુનઃ પ્રતિપાદિત થયું છે કે-અતિ દનેડ દુઃખ તું મૂળ છે. સંતોષ બધાયે સુખેનું મૂળ છે. આ પ્રયત્ન નાત્યની પ્રતીતિ નથાય ત્યાં સુધી કયાંથી સમજાયકે-શુદ્ધ આત્મ દ્રવ્ય તે હું છું અને શુદ્ધ જ્ઞાન તે મારો શુભ છે. તે સિવાય હું કંઈ પણ અન્ય નથી તેમ અન્ય પણ મારું નથી અહું અને મમ ના અધારા દુર થયા પછી જ એ જ્ઞાન આવશે, અને એ જ્ઞાન આવ્યા પછી જ સમજાયે કે-હું પોતે નિર્ભળ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર સંપન્ન એક અખંડ દ્રવ્ય આત્મા છું, જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર એ મારું શાશ્વત ધન છે. ભયંકર હુટારાઓની પણ શક્તિ નથી કે મારું એ શાશ્વત ધન હુટી બાય. હવે કહો કે તમારું શાશ્વત ધન કયું !

‘જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્ર’ ઉપાશ્રયમાં પડશે.

‘ચેતનો ! સંસાર રૂપી મહાસાગર અનંત અને અપાર છે એનો પાર પામવા માટે પુરુષાર્થનો ઉપયોગ કરો. ઘડી ભર વિચાર કરો કે અમુક અને અશાશ્વત સંસારમાં અનેક પ્રકારના દુઃખ છે.

(કેમશઃ)

卐-(૧૦)-卐

‘ખરતર’ ગુરુ પટ્ટાવટી ચોખર્ષ છે.

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ.એ

પટ્ટધરને બદલે કોઈ કોઈ કૈન ‘પટ્ટધર’ શબ્દ વાપરે છે. એ ‘પટ્ટરાણી’ શબ્દનું સ્મરણ કરાવે છે. પટ્ટાવટીની જેમ ગુરુ પ્રચુર ક્રિયાદિની પરંપરાને દર્શાવનારો શબ્દ ‘ગુર્વાવટી’ છે... એ અંબધી કૃતિઓ ખરતર અને તપગચ્છ અંગે તો સ્વાયેલી છે. આ લેખગત ગુર્વાવટી ખરતર ગચ્છ સંબંધી છે-એમાં ૧૯ પદ્યો-કહી છે; ૧૮મી કહી નો કૃતિએ પૂર્વીક નીચે સુજળ છે:-

‘એ ખરતરે ગુરુ પટ્ટાવટી, કીધી ચઉપદ મનની રહી. નવમી કહીતા ચોધા ચરણમાં પટ્ટિ’ શબ્દ છે. ૧૯મી કહીમાં આ કૃતિની કુલકૃતિ દર્શાવાઈ છે. સાથે સાથે કૃતિએ પોતાનું નામ ‘રાજસુન્દર’ સૂચવ્યું છે. એઓ જિનચન્દ્રના શિષ્ય થાય છે અને એમણે આ ‘પટ્ટાવટી’ દેવકુલપાટનમાં વિ.સં. ૧૬૬૯માં શ્રાવિકા થોભણદે માટે લખી છે. એમ ઉપયુક્તિ પુ. ૬૯૭માં ઉલ્લેખ છે. એ માટે દેવકુલ પાટક(પૂ.૧૬)ની સાક્ષી અપાઈ છે. રાજસુન્દરનો વિશેષ પરિચય અને એમણે કોઈ અન્ય કૃતિ રચી હોય તો તેની નોંધ જો.ગૃ.દ્.માં તો નથી.

પ્રસ્તુત કૃતિનો પ્રારંભ સરસ્વતી, ગૌતમ(સ્વામી અને પોતાના ગુરુને પ્રણામ કરવા પૂર્વક કરાયો છે એમાં અનુક્રમે ગુરુનાં નામ નીચે સુજળ અપાયાં છે (૧) ઉદ્ધોતનસૂરિ, (૨) વર્તમાનસૂરિ, (૩) જિનેશ્વરસૂરિ, (૪) જિનચન્દ્રસૂરિ, (૫) અભયદેવસૂરિ (૬) જિનવલ્લભસૂરિ, (૭) જિનદત્તસૂરિ, (૮) જિનચન્દ્રસૂરિ, (૯) જિનપતિસૂરિ, (૧૦) જિનપ્રયોધસૂરિ, (૧૧) જિનેશ્વરસૂરિ, (૧૨) જિનચન્દ્રસૂરિ, (૧૩) જિનકુશલસૂરિ, (૧૪) જિનપદ્મસૂરિ, (૧૫) જિનલક્ષ્મિસૂરિ, (૧૬) જિનચન્દ્રસૂરિ, (૧૭) જિનોદયસૂરિ, (૧૮) જિનરાજસૂરિ, (૧૯) જિનવર્ધનસૂરિ, (૨૦) જિનચન્દ્રસૂરિ, (૨૧) જિનસાગરસૂરિ, (૨૨) જિનસુન્દરસૂરિ, (૨૩) જિનહર્ષસૂરિ, (૨૪)^૧(૨૫) જિનચન્દ્રસૂરિ, (૨૬) જિનશીલસૂરિ, (૨૭) જિનકીર્તિસૂરિ (૨૮) જિનસિંહસૂરિ, અને (૨૯) જિનચન્દ્રસૂરિ,

આ ૨૯માં જિનચન્દ્રસૂરિએ કર્તાના ગુરુ થાય છે. ૪,૮,૧૨,૧૬,૨૪, અને ૨૫ ક્રમાંકવાળા સૂરિઓનું-એકદર છ સૂરિઓનું એક જ નામ અને તે પણ જિનચન્દ્ર છે.

લગભગ પ્રત્યેક મુનિવરને અંગે કંઈ કંઈ બાબત દર્શાવાઈ છે. જેમ કે વર્ધમાનસૂરિએ ઉપાવાસ કરી દેવીની આરાધના કરી એટલે એણે એમને ‘સૂરિમંત્ર’ આપ્યો છે

૧ એમનું અપર નામ જિનસમુદ્રસૂરિ, હોય એમ લાગે છે. એમના પછી ત્રણ નામ પછી જિનચન્દ્રસૂરિ ૨૫મા હોઈ શકે આથી એમ બાણ્ય છે કે એક નામ રહી ગયું છે. એ ૨૪મું છે કે બીજું કંઈ?

૬-(૧૧)-૬

૧૨]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કારતક-માગશર

સીચન્દર સ્વામીએ સાચો છે એમ દેવીને કહ્યું વિશેષમાં શરૂઆતમાં જિન શબ્દ સ્થાપવા સૂચવ્યું.

જિનેશ્વરસૂરિની દુર્લભરાજના પાટણ નગરમાં મદપતિ સાથેના વાદમાં જીત થતાં એ સૂરિને એ રાત્રીએ વિ.સ. ૧૦૮૦માં ખરતર બિરુદ આપ્યું.

‘અભયદેવસૂરિએ નલાંગીવૃત્તિ રચી છે. એમનો રાજ થભણપાસથી ગયો.

‘જિનદન્તસૂરિને ૬૪ જોગણી (યોગિનીઓ) અને પર વીર નમતા હતા

‘માણભદ્રની સ્થાપના એમણે કરી. અને વ્યંતરને આસા મનાવી હતી. અજમેરમાં એમનો ધુભ (સ્તંભ) છે.

આડમાં પટ્ટધર જિનચન્દ્રસૂરિને મણિધારક કહ્યા છે.

જિનવદ્ધનસૂરિના શીલ. માટે. સુદર્શન અને જાંબુકુમારનો નિર્દેશ કરાયો છે તેમ કરતી વેળા એમને પાટિ પ્રભાકર સુકુટ સમાન કહ્યા છે.

વીસયા શુરુ જિનચન્દ્રનેસૂરિની સમતાની પ્રશંસા કરાઈ છે.

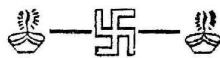
જિનસાગરસૂરિને અંગે કહ્યું છે કે એમણે ૮૪ પ્રતિષ્ઠા કરી હતી. અને એમનો સ્મૃપ અમદાવાદમાં છે.

જિનસિંહસૂરિના સ્મરણથી ધનની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ કહ્યું છે.

અંતમાં પોતાના શુરુને જિનશાસનના સૂર્ય, વાહીસંજણ અને સિંહસમાન કહ્યા છે. વિશેષમાં ૨૯ શુરુઓનાં નામ લેવાથી મનવંદિત નામ થાય એમ કહ્યું છે.

આ પ્રમાણે અહીં બે સ્તંભને અંગે અજમેર અને અમદાવાદનો ઉલ્લેખ છે. આ ઉપરાંત ૨૯ શુરુઓમાંથી કુદ્દત અભયદેવસૂરિની નવ અંગોની વૃત્તિ સિવાય અન્ય કોઈની રચનાનો નિર્દેશ નથી.

આ કૃતિ જોકે નાનકડી છે છતાં મહત્વની હોઈ કંઈસ્થ કરવા જેવી છે. આવી અને લગભગ આટલી તો પ્રાચીન અન્ય કોઈ પટ્ટાવટી-શુર્વાવટી પદ્યમાં શુરુરાત્રીમાં છે કે કેમ તેની હાલ તુરત હું શોધ કરું છું. દરમ્યાનમાં કોઈ સહૃદય સાક્ષરને એની ખબર હોય તો તેઓ મને તે સુચવવા કૃપા કરે.



સ્વ-(૧૨)-સ્વ

શ્રવણ ભગવાન મહાવીર

—લે. કુ. વર્ષાભદ્રેન ભ. શાહ શ્રી એ

અહિંસાના અવતાર સત્તા શ્રવણ ભગવાન મહાવીરસ્વામીના નામથી કોણ અનાર્ય છે? આજે ૨૫૦૦-૨૫૦૦ વર્ષ પિતૃકા છતાં એમનો પશોદેક અપર તે એમણે કહેલો જ્ઞાનનો પ્રકાશ આજ પણ જળાવેલો રહ્યો છે જેને ઉધારની તમન્ના છે. જેને સુખ અને પ્રાપ્તિની ઇચ્છા છે. તેમણે ભગવાન મહાવીરે બતાવેલ માર્ગે ચાલવું પડશે તેમના ઉપદેશ આચરણમાં સુકચો પડશે.

આજે ભગવાન મહાવીરના ૨૫૦૦માં નિર્વાણ કલ્યાણક વર્ષે જ્યાં જ્યાં તેના અનુયાયીઓ વસે છે તે દરેક ધાર્મિક સ્થળોએ મહોત્સવ ઉજવણી ઉત્સાહ ભરેલો રહ્યો છે. દર વર્ષે મહોત્સવ ઉજવવા નિવિનતા શું? તેવો પ્રશ્ન સહેજે આપણને ઉપસ્થિત થાય છે તેના જવાબ એક જ છે કે કોઈપણ સત્ય એકજ વખત કહેવાથી માનવીને ગળે ઉતરી જતું નથી. પણ એ સત્યને જેમ જેમ ઘુંટયા કરીએ તેમ તેમ આપણી ઉપર અજ્ઞાનતાના ઘર જે ગાઢ નમ્યા છે તેના ઉપર જે યોધરૂપી પાણીનો પ્રવાહ સતત વહેતો રહે તોજ ધીરે ધીરે અજ્ઞાનતાનું જે આવરણ દુર થાય અને સત્ય સમજાય આવા મહાપુરૂષોના અવાર નવાર શુણ્ઠ સ્મરણ કરીએ તેમજ તેઓએ આપેલ સંદેશ સાંભળીએ તો અજ્ઞાનતાનું જે આવરણ જડ ઘાડીને બમી ગયું છે તે ધીરે ધીરે ઓછસ દૂર થાય. આ ધ્યેયથી જ આપણે ભગવાન મહાવીરને જન્મ જયંતિ તેમ જ નિર્વાણ દિને દર વર્ષે ઉજવીએ છીએ.

ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવ એટલે વર્તમાન શાનનના સંસ્થાપક વર્તમાનમાં આપણે જે કંઈ કલ્યાણ સાધી શકીએ છીએ. અથવા તો જે કંઈ કલ્યાણ સાધી શકાય તેમ છે તે પ્રતાપ એ પરમાત્માનો છે આથી આપણા તો એ પરમ ઉપકરી છે એ તારકસર્વજ્ઞોના અભય દાતા અને શુદ્ધ, અહિંસક માર્ગના પ્રરૂપક કોઈને, વસ્તુતઃ તો, સંસારવર્તી કોઈ પણ જીવ એ તારકના ઉપકારથી પર નથી આવા અનંત ઉપકારી પરમાત્માના સ્વરૂપથી સુજ્ઞાત બનવું. એ એ તારકોની આજ્ઞાઓ પ્રતિતી રૂઢિ. અને તેની આરાધના ઉભયને શુદ્ધિશુદ્ધ બનવાનું પરમ કારણ છે. પરમાત્મા સ્વરૂપનું ચીંતન પરીણામ વિશુદ્ધિને સર્જે છે. અને પરિણામ વિશુદ્ધિ એ તો સદાચાર આદિનું પ્રગળ કારણ છે. પરમાત્મા સ્વરૂપનો જેમ જેમ સ્વાર્થ જ્યાલ આવતો જાય છે તેમ તેમ આત્મા એ તારકો પ્રતિ આકર્ષિતો જાય છે એ રીતિએ આત્માનો એ તારકો પ્રતિતી પૂન્યતાનો ભાવ વૃદ્ધિ પામે છે અને તેથી એ તારકોની આજ્ઞાઓને અનુસરવાનો અતિશય ઉત્સાહ પ્રાપ્ત કરી શકે છે પરમાત્માના જીવનને બાળવા માનવા આદિનો જે કોઈ પણ વિશીષ્ટ હેતુ હોય તો આજ છે પરમાત્માના જીવનને આવા જ હેતુથી લખવું, વાંચવું યા વિચારવું એટલે.

૫-(૧૩)-૫

૧૪]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કારતક-માગસાર

ભગવાન મહાવીરનો જન્મ ઈ. સ. પૂર્વે ૫૯૯માં થયો હતો. આટલા લાંબા સમયે પણ ભગવાન મહાવીરના કરતી વખતે આપણા દિલમાં જ્વનની ભાવના પેદા થાય છે અનેક શુભ પ્રેરણાઓથી આપણું દિલ રંગાય છે એમના તરફ આપણા અંતરમાં અનેરી પ્રેમની લાગણી ઉધસાયે છે એ મહાપુરુષને યાદ કરતા જ અનેકવિધ શુભ લાગણીઓથી આપણું દિલ પ્રદિપ્ત થાય છે એનું કારણ એ જ છે કે ભગવાન મહાવીરે જન્મતેને જ સંદેશ આપ્યો તેમાં લોક કલ્યાણના શાધન તરફો છે. માનવજાત પોતાનો સાચો વિકાસ કરી રીતે સાચી શકે. તે માટેની સાચી દોરવણી તેમાં છે. ભગવાન મહાવીરના જીવનમાંથી તેમનાં ઉપદેશમાંથી સાચો રાહ મળી શકે છે. તેમણે જે સર્વશુણ સંપન્નતા પ્રાપ્ત કરી તેવી સર્વશુણ સંમન્નતા મેળવવા આપણે સૌ યથા શક્તિ પ્રમાણિત પ્રયત્નો કરીએ તો આપણું દુઃખ આપણી અશાન્તિ, આપણી યાતના અવશ્ય દૂર થાય જ.



આ.....ભા.....ર

શ્રી ઊઝા દર્મસી લિમિટેડનાં માલિક શ્રીયુત શેડ શ્રી લોગીલાલભાઈ નગીનદાસ જેઓ આ સભાના લાઈફ મેમ્બર છે તેમના તરફથી દરવર્ષની માફક આ વર્ષે પણ વિ. સવત ૨૦૭૧ની સાલ નાં કાર્તિકી પંચાંગ સભાસદ બંધુઓ તેમ જ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશના માસિક ગ્રાહક બંધુઓને ભેટ આપવા મોકલાવેલ છે જે આસો માસના અંક સાથે રવાના કરવામાં આવેલ હતાં તેઓશ્રીની સભા પ્રત્યેની લાગણી માટે સભા તેમનો આભાર માને છે.



સ્થાનિક સમાચાર

કા. સુ. ૧ ને દીવસે સભાનાં પ્રમુખ શેડ શ્રી રમણીકલાલ લોગીલાલ (બકુભાઈ) તરફથી સભાનાં સભાસદ ભાઈઓને દુગ્ધાનુપાન કરાવવામા આવેલ તથા શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભામાં જ્ઞાનપંચમીને દીવસે સુંદર રીતે જ્ઞાનની રચના કરેલ હતી. અને સારી એવી સંખ્યામાં લોકોએ દર્શનનો લાભ લીધેલ હતો. તથા કા. શુદ્ધ ૬ ને દિવસે જ્ઞાન સમીપે પંચજ્ઞાનની પુલ બહાવવામાં આવી હતી.



(ગયા ગ્રંથથી ચાલુ) **વિશ્વમાન્ય ધર્મ** (દાહરા)



ધાત્મણ મરી ભપ ભંગીયો,	જન્મીને કેમ જીવવું ?
દ્વિત્રિ મરી થાય વૈશ્ય,	જીવી મરવું કેમ ?
વૈશ્ય મરિ ધાત્મણ બને,	પ્રથમ આદર્શ જીવનતણી,
દેખત ભૂલિ સંદેશ. ૧૫૫	સુવર્ણ ભૂમિકા પ્રેમ. ૧૫૭

બાપ મરી ધાય ધાય દિકરો,	હિંસા અહિંસ ભેદ પણ,
મા મરી ધાય બેન,	મન-વચન-કાય કાય સંયોગ,
બેન મરિ ધાય બાયડી,	કેવળી જસ કરે,
ઉડટા સુડટા વહેણ, ૧૫૬	અંતે નિર્વાણ ભોગ. ૧૫૮

સ્વચીતા : શાહ ચતુભુજ હરજીવનદાસ. (ક્રમશઃ)



ભૂલી જતાં શીખો.

(શિખરિણી.)

ભૂલી જતું એતો ! જગત પરનાં વૈર તજવા,
ભૂલી જતું એતો ! તન મન તણાં રોગ હરવા;
ભૂલી જતું એતો ! પ્રભુ ચરણમાં વાસ કરવા,
ભૂલી જતું એતો ! સકળ જગતમાં શાંતિ ભરવા.

જગતમાં સગળી રહેલ વૈરની જવાલાને હોલવવી હોય, મનના અને શરીરના રોગથી દૂર થવું હોય, પ્રભુ ચરણમાં વાસ કરવાની ઇચ્છાને પૂર્ણ કરવી હોય અને માનવજીવનની મધુરતાનો આનંદ અનુભવી દેવી જીવન ભોગવવું હોય તો ભૂલી જતાં શીખો ?

અનિશ્ચિત અને અદ્વિતીય માનવજીવનને સુખમય બનાવી સુખથી મરવાનો-મરીને જીવવાનો કેઈ ઉત્તમોત્તમ ઉપાય હોય તો તે ભૂલતાં શીખવું એ જ છે. વધુ શું કહું ? જીવને શિવ બનવું હોય તો ભૂલતાં શીખો જેનાપર પ્રભુની પ્રભુની પૂર્ણ કૃપા હોય તે જ ભૂલતાં શીખો.

—ડૉ. સ્વ. મારતર શામજીભાઈ હેમચંદ દેસાઈ



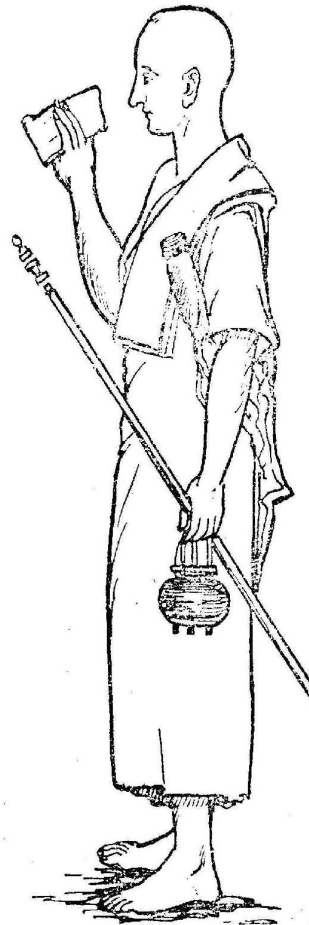
No Reg. B.V.-37

ભગવાન મહાવીરની પચ્ચીસોહમાં

卐 નીર્વાણ કલ્યાણક વર્ષ પ્રસંગે આટલું વીચારીયે 卐

આજે આ વાત ને અડી હજાર વર્ષ થવા આવ્યા જ્યારે ભારતની આ ધરતી ઉપર મહાપુરુષનો જન્મ થયો હતો હની-યાએ એ મહાપુરુષ પાસેથી મનુષ્ય જીવન જીવવાની એક કલા જાણી. શીખી અને અપનાવી. જ્યારે જ્યારે માનવ નીરાશા તરફ જવા લાગે છે અને આશાતું એક પણ કીરણ એને દેખાતુ નથી ત્યારે એને નીરાશામાં થી પૂતઃ આશામાં લાવવા કોઈ અગમ્ય પ્રકાશ નો ઉદય થાય છે પ્રભુ મહાવીર પણ એક હતા, હિસા, જુઠ-ચોરી અનાચાર અને પરીવ્રહમાં જ્યારે તે વળતનો માનવ આશક્ત બન્યો ત્યારે પ્રભુ મહાવીરે દાનવી વૃત્તિએ તજવાની પ્રેરણા આપી અને સમાજમાં અદિસા સત્ય અચોર્ય પ્રહાર્ય અને અપ્રચિદ્ધતા મહાન સંદેશ દ્વારા એક મોટી, કાંતી સજી આજે જ્યારે માનવ પાછો હીંસા જુઠ ચોરી અનાચાર અને પરીવ્રહમાં લપટાયો છે અને સાચોપ્રેમ અને શાન્તી ની હર હર જઈ રહ્યો છે ત્યારે આજે એ પ્રભુ મહાવીરની પચ્ચીસોહ ની વર્ષગંડ પ્રસંગે પ્રભુ મહાવીરનો શાન્તીનો સંદેશ ઘેર ઘેર પહોંચાડી પ્રભુ મહાવીરનો સાવા અનુરાગી બનીયે એજ શુભેચ્છા.

—અગવંત



પ્રકાશક : જયતિદાસ મગનદાસ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.
મુદ્રક : કનેચંદ બેટીવાસ માંધી, શ્રી અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.